



Sygn. akt IV KS 10/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

w sprawie P.S.,
oskarżonego z art. 160 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 23 maja 2018 r.,
skargi obrońcy oskarżonego,
od wyroku Sądu Okręgowego w K.,
z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt XXIII Ka [...]/17, uchylającego wyrok Sądu
Rejonowego w B. z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt II K [...]/15 i przekazującego
sprawę do ponownego rozpoznania,
na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.,

**I. uchyla zaskarżony wyrok, a na podstawie art. 435 k.p.k.
także w części dotyczącej oskarżonego M.G. i sprawę przekazuje
Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym;**

**II. zarządza zwrot P.S. wniesionej przez niego opłaty od
skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. II K [...] /15, oskarżony P.S. został uniewinniony od zarzutu popełnienia czynu z art. 160 § 2 k.k., mającego polegać na tym, że w dniu 9 października w B. podczas zaopatrzenia pokrzywdzonej N.O. w Izbie Przyjęć Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego nr [...] popełnił błąd terapeutyczny polegający na zaniechaniu unieruchomienia stopy prawej pokrzywdzonej w szynie (longecie) gipsowej, co naraziło pokrzywdzoną na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty zdrowia, w szczególności na narastanie patologii w postaci przemieszczenia wtórnego.

Podstawą tego rozstrzygnięcia było uznanie, że nie zostały zrealizowane wszystkie znamiona wskazanego powyżej występkę – nie doszło do narażenia pokrzywdzonej na którykolwiek ze wskazanych w art. 160 § 1 k.k. skutków (bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu).

Z tych samych powodów uniewinniony został również drugi z oskarżonych w tym postępowaniu – M.G., który stanął pod zarzutem tego, że w okresie od 26 października 2011 r. do 22 marca 2012 r. w B. podczas leczenia pokrzywdzonej N.O. w Poradni Urazowo – Ortopedycznej przy Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym nr [...] popełnił błąd diagnostyczny polegający na zaniechaniu wykonania pełnego badania przedmiotowego i kontrolnego badania radiologicznego oraz terapeutyczny polegający na zaniechaniu skierowania pokrzywdzonej do leczenia operacyjnego w chwili ustalenia prawidłowego rozpoznania, co naraziło N.O. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty zdrowia i kalectwo, tj. również o popełnienie czynu z art. 160 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 24 października 2017 r., sygn. XXIII Ka [...] /17, na skutek rozpoznania apelacji wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, Sąd Okręgowy w K. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, stwierdzając konieczność przesłuchania wszystkich biegłych, którzy wydawali w przedmiotowej sprawie opinie.

Na powyższy wyrok obrońca oskarżonego P.S. wniósł - w trybie przepisów Rozdziału 55a Kodeksu postępowania karnego - skargę skierowaną przeciwko całości orzeczenia.

Zarzucił w niej naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. poprzez błędne uznanie, iż zachodzi jedna z podstaw uzasadniających uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a to konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, statuowana powyższym przepisem. Podnosząc ten zarzut, obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na skargę Prokurator Rejonowy w B. wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Skarga obrońcy oskarżonego P.S. była zasadna i podlegała uwzględnieniu, co skutkować musiało uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Dokonując kontroli w zakresie wytyczonym skargą Sąd Najwyższy związany jest jej granicami, a w zakresie szerszym weryfikuje jedynie okoliczności wskazane przepisami art. 435 i 439 k.p.k. (art. 536 w zw. z art. 539f k.p.k.). Implikacją badania tychże okoliczności było stwierdzenie wystąpienia podstawy do uchylenia orzeczenia na korzyść również w części dotyczącej drugiego z oskarżonych – M.G., przemawiały bowiem za takim rozstrzygnięciem te same względy, które uzasadniały uchylenie wyroku Sądu odwoławczego wobec P.S. (art. 435 k.p.k.).

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 lub wystąpienia uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Przy czym niewątpliwie mowa tu o art. 437 § 2 k.p.k., który stanowi, że uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości.

W realiach przedmiotowej sprawy powodem wydania przez Sąd *ad quem* orzeczenia o charakterze kasatoryjnym nie była żadna ze wskazanych wyżej podstaw. Jak wynika bowiem z treści uzasadnienia tego rozstrzygnięcia uchybienie dostrzeżone zostało na tle oceny dowodów z opinii biegłych. Sąd odwoławczy

dostrzegł mankament postępowania polegający na zaniechaniu bezpośredniego przesłuchania biegłych na rozprawie i stwierdził konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego w tym konkretnym zakresie (k. 475 - 476). Co więcej, Sąd drugiej instancji podjął w tym zakresie inicjatywę dowodową (k. 453), lecz po napotkaniu na trudności organizacyjne (k. 456, 458, 460, 462), zreasumował swoje stanowisko odstępując od przesłuchania biegłych i wydając merytoryczne, zaskarżone obecnie orzeczenie (k. 468). Z kontekstu pisemnych motywów nie wynika natomiast, by zaszły nowe okoliczności wskazujące na potrzebę podjęcia czynności dowodowych wykraczających poza te, które Sąd *ad quem* planował przeprowadzić w postępowaniu odwoławczym. Skoro zatem nie została stwierdzona konieczność powtórzenia przewodu sądowego w całości (Sąd Okręgowy w ogóle takiej potrzeby nie wskazał, ani też z czego ewentualnie taka konieczność miałaby wynikać), jako jedna z enumeratywnie wymienionych podstaw wydania orzeczenia na podstawie art. 437 § 2 k.p.k., słuszny pozostawał zarzut sformułowany w skardze, że poprzez uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w B. doszło do obrazy powyższego przepisu, która skutkować musiała uchyleniem orzeczenia kasatoryjnego i to w odniesieniu do obu oskarżonych (art. 435 k.p.k.) oraz przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, w toku którego uwzględnione zostaną wyrażone powyżej zapatrywania.

W odniesieniu zaś do obrazy art. 167 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. do 14 kwietnia 2016 r., stwierdzić należało tylko tyle, że przepis powyższy – mimo odmiennego modelu postępowania karnego - nie zawierał zakazu podejmowania inicjatywy dowodowej przez sąd w celu realizacji zasady wyrażonej art. 2 § 2 k.p.k., choć pozostawała ona w sposób istotny ograniczona do „wyjątkowych wypadków uzasadnionych szczególnymi okolicznościami”.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w wyroku, zwracając na podstawie art. 527 § 4 w zw. z art. 539f k.p.k. oskarżonemu P.S. opłatę od wniesionej skargi.

ał